Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	3To/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6917010381
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2018:6917010381.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného I. V., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 31. januára 2018 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 24.10.2017 sp.zn. 2T/107/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. V. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 24.10.2017 sp.zn. 2T/107/2017 bol obžalovaný I. V. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
dňa 03.02.2017 vo večerných hodinách vo U. F. na ulici L. vošiel bez povolenia cez neuzamknutú vchodovú bránu do dvora rodinného domu č. XXX a cez neuzamknuté vchodové dvere do chodby rodinného domu, kde z vešiaka zo steny odcudzil tri zväzky kľúčov od rodinného domu, garáže, dielne a od visiaceho zámku klietky na plynové fľaše, potom prešiel do zadnej časti dvora, kde si pravým kľúčom odomkol visiaci zámok na uzamknutej klietke s plynovými fľašami, visiaci zámok a zväzky kľúčov si vložil do vrecka a z kovovej klietky odcudzil 10 kg plnú plynovú fľašu a z dvora voľne odložený pilový kotúč na cinkulár o priemere kotúča 60 cm a tieto veci odniesol preč, čím spôsobil E. H., nar. XX.XX.XXXX a H. H., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 152,09 Eur.
Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. g), h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a štyri mesiace. Podľa § 48 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil nahradiť poškodenej H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. F., Ul. L. XXX, okres C. L., škodu vo výške 66,59 Eur.
Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný I. V.. V písomných dôvodoch uviedol, že odvolanie podáva do výroku o treste, pretože podľa jeho názoru dostal veľký trest.
Bližšie k týmto skutočnostiam sa nevyjadril.
Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pretože o takýto postup písomne požiadal. Krajský súd v Banskej Bystrici po primárnom zistení, že v posudzovanej trestnej veci nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. (odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, osobou na to oprávnenou), na základe § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Aj keď odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste, odvolací súd poznamenáva, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal (ako v tomto prípade) aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť smeruje, nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný nemôže následne právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.
V danom prípade odvolací súd sa zaoberal len skutočnosťami, ktoré namietal obžalovaný, teda preskúmal len výrok o treste.
Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.
Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.
Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.
Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy
Podľa § 36 písm. l) Tr. zák., poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchateľ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.
Podľa § 37 písm. g) Tr. zák., priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu najmä v dome alebo byte iného.
Podľa § 37 písm. h) Tr. zák., priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal viac trestných činov.
Podľa § 37 písm. m) Tr. zák., priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.
Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.
Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.
Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré s vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.
Tak, ako súd prvostupňový, aj odvolací súd zistil, že u obžalovaného existuje jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že k protiprávnemu konaniu sa priznal a trestný čin oľutoval, na druhej strane u neho zistil tri priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. g), h), m) Tr. zák., teda, že spáchal trestný čin na mieste požívacom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v byte alebo v dome iného, ďalej, že spáchal viac trestných činov a nakoniec, že už bol za trestný čin odsúdený. Okrem toho z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doteraz deväťkrát súdom trestaný, prevažne za úmyselnú trestnú činnosť, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody sa vrátil 01.03.2016 a následne v podstate v krátkom časovom období sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Odvolaciemu súdu neuniklo ani to, že posledné tri odsúdenia boli u obžalovaného vždy spojené s výkonom trestu odňatia slobody, a preto odvolací súd dospel k názoru, že tieto odsúdenia zatiaľ nemali výchovný vplyv na obžalovaného a nesplnili predovšetkým individuálnu prevenciu.
Aj keď obžalovaný namietal výšku uloženého trestu odňatia slobody v písomnom vyhotovení odvolania, odvolací súd poznamenáva, že za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je možné páchateľovi ukladať trest odňatia slobody vo výmere tri roky až desať rokov, avšak v prípade, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, tak sa spodná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje o jednu tretinu, čo v danom prípade predstavuje sadzbu 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Z tohto teda možno vyvodiť, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s týmto ustanovením

a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Na základe týchto skutočností potom odvolací súd musí konštatovať, že trest, ktorý uložil súd prvého stupňa obžalovanému, bol správny a zákonný.
Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä na jeho kriminálnu minulosť nevzhliadol žiadne dôvody na možný postup v zmysle § 39 ods. 1 a nasl. Tr. zák. a keďže tak výrok o zaradení obžalovaného pre výkon trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., ako aj výrok o náhrade škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. boli správne a zákonné, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por., ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.